

Nro. 36.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indult Bétsből , Kedden Május 5 - ik napján
1807-ik esztendőben.

Néhány naptól fogva igen kellemetes tavaszi napjaink járnak, a' múlt Aprilis utolsó negyedében volt hideget és havat meleg követte, az ide-érni szokott gyümölts fáknak nem mindenütt ott a' hideg és hó, a' több gyümölts fák pedig kellemetes szagú virágjaikkal illatoznak, és ha valamely nem várt mostoha idő azokat nem érdekli; mindenütt elég gyümölts leszzen ebben az esztendőben. — A' Bécs városa közt folyó Duna ágának fel emelkedése azt mutatja, hogy a' Tyrolisi hegyekben lévő hó olvadni kezd. — A' múlt vasárnapi meleg idő a' város környékén lévő ér-

dóbe és mulató helyekre sok ezer embert ki tsalt, a' kik mindazáltal, a' terhes és fekete felhők borítván bé az ég kárpityát, magokat kedvekre egész estig nem mulathatták.

A' Pruffziai Királyi szolgálatban lévő **A n h a l t P l e s z i** Hertzeg, a' Sziléziai Pr. ármádiának volt vezérje néhány napokkal ennekelőtte ide érkezvén, a' mint láttzik, több ideig fog itt mulatni, — **Gen. Z a s t r o v** helyett, a' Fels. Pr. Király **Gr. H a r d e n b e r g e t** tette a' Királyi Kabinet igazgató ministerévé, — **I. S á n d o r** Orosz Császár a' közelébb múlt Aprilis 2-dik napján **M é m e l b e** érkezett, a' honnan a' Fels. Prussz. Király társaságában az egyesült Orosz és Prusszus hadi seregeknek meg szemlélésekre menni szándékozott. A' mint hallatik 150000 emberre szaporitatott ez az ármádia.

Magyar Ország.

R é v K o m a r o m b ó l a' kihirdetés végett írják, hogy midőn April. 6-kán reggeli 7 óratájban Felséges Urunkat az Uj Szönyi vendégfogadóból a' város nevezetesebb épületeinek meg szemlélésére a' N. Vármegye' és város' Előjárói a' repülő hídra kísérték volna, azon való általmenetelenek alkalmatosságával ilyen buzgó kifejezésekből álló felkiáltással tiszteltetett meg a' hid jövedelme Bészédőjé **Sándor Ignác** Ur által ő Felsége: **A v e R e x H u n g a r o r u m**, az az, üdvöz légy Magyarok Királya! — visszatérésekor ugyan ő általa hasonlóképpen ezekkel: **V i v a t R e x H u n g a r o r u m**, **V i v a t**, **e t i n a e t e r n u m V i v a t**, az az, éljen, és örökké éljen!

B u d a r ő l Majus 1-ső napján. A' mi köz-
tünk mulató kegyelmes Királyunk itt lévő ked-
ves magzatjaival és testvéreivel együtt óhajtott
egésségben vannak. — Midőn Generálissimus K á-
r o l y Csász. fő Hertzeg. a' Pesti katona épülete-
ket, ispotályokat, és kaszármákat meg szemlélte
vólna, az ispotályban leg tovább mulatott, ott
minden szobákba bé ment, a' betegeket meg láto-
gatta, nyavalyájokról értekezett, őket biztatta, ha-
torította, és meg is ajándékozta. A' kaszármák-
ba lévő katonákkal nyájassan beszélgetett, eledele-
ket meg kóstolta, és kiváltképpen azokat, a' kik-
nek érdem pénzt látott a' mellyeken, jól meg aján-
dékozta.

L. Báró B á t o r k e s z i O t t P é t e r Cs. Kir.
Feldmarsal Lajtinánt a' M á r i a T e r e z i a vité-
zi Rendjének Commendátora, és egy lovas Ma-
gyar Regementnek tulajdonosa, a' Pesti fő Oskolá-
nál lévő értz gyűjteményt sok drága arany és ezüst
gyűjteménnyel ajándékozta meg.

A' múlt Aprilis 22-ik napján, délekött ujob-
ban kerületbéli gyűllést tartottak P e s t e n az Or-
szág gyűllésére küldetett Vármegyékbéli deputatu-
sok, ugyan azon hólnap 28-ik és 29-ik napjain B u-
d á n gyűllöttek öfzve az Ország házába, reggeli
9 órakor az alsó Tábla, 10 órakor pedig a' felső
Tábla, hogy azon feleletet, mellyet az Ország
Rendei a' Fels. Kir. feltételekre bé adni kívánnak,
köz akarattal el intézhessék.

A' Pesti Királyi fő Oskolában Magyar nyelv-
vet és literaturát tanított nagy érdemű Professor,
Titt. R é v a y M i k l ó s U r a' múlt Aprilis kez-
detében meg halálozván, azon tanító szék özve-

gyen maradt. Ennek az elhunyt tudós hazánkfiának érdemeit azok leg inkább esmérik, a' kik ő véle közelébről való esmeretségben voltak, vagy a' kik az ő tudós munkáit olvasták.

Hadi Tudósítások.

Orosz Csász. Generál Benningseinek, a' Pr. Eylauí véres tsatáról Pétersburgba I. Sándor Császárnak küldött hivatal szerént való tudósításának summája: Febr. 7-ik napján, 70000 főből álló ármadiámmal el indultam. A' Frantzia ármádia, melly az Aug^{er}au, Soult, Murat, Davoust és Ney Marsaloknak corpusaiból állott, és a' mellyekkel azon este a' Bernadotte corpusa is magát öfzve tsatolta, 90000 emberre ment. Pr. Eylauhöz való érkezésemmel, a' körmányom alatt lévő Cs. Ármádiát a' várostól nem messze hadi rendbe állitattam, és magát a' várost Generál Barklayal el foglaltattam. — Az ellenség a' Markow osztály seregét három colonnében meg támadta, de az első széllyel verettetett, a' másodikat a' Pétersburgi dragonyos regement hátrabb nyomta, 's tsak nem egészen öfzve rontotta, a' harmadikban pedig a' mi ártilleriánk sebes tüze sok kárt tett. Ezen történet alatt mind a' két részről több colonnék rohantak egymásra, a' verekedés közönségessé lön, de semmi végképen való következése nem lett. Igen nagy erővel rohantak bé Eylaubá a' Frantziák, ámbár az ő meg akadályoztatásokra tsudállatos vitézséggel viselte legyen is magát Generál Barkley. Mihelyt én ezt észre vettem, mingyárt egy osztály sereget küldöttem segítségére, melly azon város-

ra rohanvan azt vissza is vette, a' melly alkalmazatossággal Gen. Barkleynak egyik karján sebesett. A' bé következett éjel Eylauból minden népünket vissza húztam, és hogy a' következő napon a' verekedést meg újithassam, mingyárt akkor meg tettem a' szükséges rendeléseket."

„Febr. 8-ik napján viradtakor az ellenség Eylaubon keresztül felénk marsolozott, kinek én egy-néhány vadász regementet küldöttem eleibe, és keményen ágyúztattam reája. Azután ármádiám jobb szárnya felé fordult, és a' Fr. testörző seregek a' centrumára, vagy derekára rohantak, de a' midőn az Oroszok bajonettákkal (puska végire vont hegyes törökkel) mentek volna ellenek, 8. ágyú hátra hagyásával hátat fordítottak, a' melly alkalmazatossággal Generál Zapolsky egy Francia sastzimert, és 130 embert fogott el közöttük. — Néhány Frantzia lovas eskadronok ármádiánk derekának első lineájába rohantak; de több-nire mind le vagdaltattak. A' reánk rohant Fr. gyalogságot is bajonettákkal vissza vertük, attól 20 ágyút's 2. sastzimert vettünk el. Hasonló kimenetelek vólt a' több ellenséges reánk ütéseknek is."

„Azonközben ármádiánk bal szárnyát is nagy erővel meg támadták a' Frantziák, és mivel azt meg kerülték, kéntelenek vóltak Bagawoust és Ostermann Generálisok osztály seregeiket hátrább vonni. Ekkor a' lovas, ártillériát én is előre nyomúltni parantsoltam, melly olly irtództató tüzet adott az ellenségre, hogy kéntelen vólt nagy sebességgel hátat vetni. Azon szempillantásban Pr. Generál L'Estocq is a' vezérlése

alatt volt Pruffzus hadi néppel, és két Orosz gyalogregementel, armadiánk balszárnyához jöven az ellenség közzé rohant, és setét éjelig üzte. — Az egész verekedés alatt nagyon megkülönböztették magokat a' Kozákok, és 470 embert fogtak el az ellenség közzül. — Ez a' szörnyü verekedés melly Febr. 7-ik napján, dél után 3 órakor kezdődött, a' következett napot követett éjjel éjfélkor végződött el. — Az ellenség vesztesége tulajdon vallástétele szerint 30 ezer meg hóltakból, 2000 fogságra estekből, és 12 sastzimerből állott. Armádiánktól 12000 ember veszett el, 7000 kapott sebet. A' Fr. Generálisok közzül 14-en hüllottak el és sebesítettek meg. Mi töllünk 9 Generális sebesítetett meg, de többire mind könnyen. “

„A' Csász. Felsőged armadiája magát igen vitézi módon viselte. Az ellenség armadiájának maga nagy részét héjába áldozta fel, a' bátor Orosz vitézek az egy darabig bizontalan gyözedelmet kezéből ki ragadták. Minthogy a' tsata piatzot én tartottam meg, azon helyen egész éjel meg maradtam, és azon idő alatt azokról az intézetekről gondolkozván, a' mellyeket nékem tenni szükséges volt, és igen szerentsésnek tarthatom magamat, hogy Königsbergbe marsiroztam. Ott armadiámnak mind pihenést adhattam, mind annak taplalására elegendő eleséget szerezhettem. Olly bizodalommal voltam, hogy ezen magam hátra vonásával az utánnam való jövetelre indithatom az ellenséget; de tsak 12 lovas regementekkel jött utánnam Marsal Mürat, a' mellyek Mansfeld mellett tsak nem egészen öfzve törettek, mely

nagy vesztesége után hátrább vonta magát az ellenség." B. B e n n i g s e n.

* * *

A' Königsbergi újság levelek a' többi közt azt tartják, hogy a' Fels. Prussziai Királyné 13 esztendő's Korona Hertzegével, és Fels. Férjének egyik testvérével Pétersburgba utazott, kiváltképpen való módon azért, hogy Fels. Férjének testamentomát első Sándor Orosz Császárnak által adja. Ebben a' Testamentomban, a' Königsbergi tudósítások szerint, a' Prussziai Fels. Király azon esetre, ha valamiképpen a' jelenvaló háboruban el esne, első Sándor Császárt a' Prussziai Korona örökösnek tutoráva, védelmezőjévé, és Testamentomának executorává tette. Első Sándor Császár, és az Orosz Császári familia, arra magokat közönségesen kötelezték. Azután a' Fels. Pr. Királyné az Orosz Szenatus előtt meg jelenvén, annak jelen létében igen gyökeres és szivre ható belzédet mondott, és azon tárgyat a' Szenatus szivére is támasztotta, mellyre köz meg egyezés-sel ilyen végzést hozott azon Szenatus, hogy e!ébb vesszen el az Orosz Birodalom, mint sem a' Pr. Királyi háznak, Országának, Királyi Széknek, és örökségnek fenn tartására egész erejét ne fordítsa.

A' Pétersburgi 12-ik és 22-ik Mártziusi (a' 31-ik Mártziusi, és 3-ik Aprilisi) udvari újság levelekben, következő hadi tudósítások olvastatnak: Prussz. Király Eő Felsége lovasság Generálisát Gróf Kalkreuthot, Generál Lajtinánt, Mannstein Dántzigi Vice Gubarnátor helyett,

azon városnak fő Gubernátorává tette. — Generál Májor Chlebovskit azon nyomos szolgálataért, melly szerént az Orosz armadiának tápláltatását eszközölte, a' Fels. Orosz Császár a' Sz. Anna vitézi Rendje első Classisának tagjává tette; a' Sziléziai lovasság Inspectiojánál lévő Adjutánt Wranger lovas Kapitányt pedig azon vitézi Rend második Klassissának tagjává.

Az Orosz Csász. Armadiának fő hadi szállása Martzius 7-ikén Bartensteinba tétetett által, maga a' fő Armádia pedig még most is Seeburg és Landsberg közt fekszik. — Mártzius 6-kán 100 ágyut vitetett vissza az ellenség Thorn környékére; egy gyalogságból és lovasságból álló Francia Corpus Saalfeldbe marsirozott, Gutstadt, Wormditt, és Braunschberg városokat elfoglalta; de még is a' forpostoknak néhány apró tatzásokat kivéven, semmi nevezetes verekedés nem történt. Azonban az Orosz Csász. Armádiánál mindenek nagy készületben vannak a' fő tsátára, mellyet az Orosz katonaság maga is szivszakadván vár és ohajt. — E' napokban sok uj tábori munizió, sok uj segítő seregek érkeztek az Armádiához, mellyek nehez gyalogságból, vadász katonákból, és egy szép lovas artillériából állottak. Marsal Ney Adjutánsát, a' ki is Marsal Soult-hoz Kurir fővel küldetődött vala, Kozákjaink elfogták.

A' L'Estocq Pr. Generál Lajtinánt corpusánál történt hadi dolgokról következő tudósítás adatatott ki a' fent említett Pétersburgi udvari ujság levelekben: Februarius 15-ik napján (Feb. 28-ikén) ez a' corpus, a' külső tábori vigyázatok,

nak néhány változtatásokon kívül, pihenésbe vólt. Az ellenség meg kémlélésére ki küldetett lovasok, több foglyokat vittek vissza. — Febr. 16-ikán, Wedel és Zietzen fő Strázsamesterek kommandirozások alatt hat Pruffzus eskadron, és egy Orosz granatiros batallion küldetett az ellenség külső őrállói ellen, az Alle folyó vizének jobb partján Allenauig, a' hol az ellenség gyalog és lovas embereiből álló őrállói vigyáztak. A' Pr. huszárok az ő utánok marsirozó gyalogokat bém várván, az ellenségre rohanták, a' faluból ki verték, és tsak nem Fridlándig üzték, Allenaut el foglalták. Azon időben az Alle folyó víz bal partján is egy huszár komandó nyomulván Fridlándig, az által ellenben állott ellenséget hátra nyomta. Ezen a' napon egy gyalog katona esett el a' Pruffzusok közül, három huszár, 's négy ló sebesitetett meg, és két ló lövetett agyon. Az ellenség veszteségét szoroffan meg határozni nem lehetett; hihetőképpen a' Pruffzus sereg veszteségénél nagyobb volt.

Mártzius 1-ső napján a' Pruffzus seregek Fridlandot el foglalták, és mivel értékre esett, hogy az ellenség Bartenstein felé fordúlt, Allenburg környékén maradtak, és tsak néhány patrollirozókat küldöttek ki az ellenség meg kémlélésére. — De minekutánna Bartensteinből is ki mentek és Heilsbergig vissza vonták volna magokat a' Frantziák, a' Pruffzusok azon várost is el foglalták. Pr. Oberster Stutterheim a' Heilsbergbe hátrább maradt ellenséget, melly egy gyalog regimentből, és 600 lovasból állott, 140 füzillrosokkal és négy lovas eskadronnal meg tá-

madta, és azon városból ki is üzte; és noha annak vissza vételére két versben is probát tett: mindazáltal minekutánna két granatiros batallion és egy ágyú ment volna a' nevezett Oberster segítségére; tanátsossabbnak tartotta onnan elmenni, mint sem az álhatatlan hadi szerentsére támaszkodni.

Martzius 7-ik napján azon Pr. seregnek egész Heilsbergig kellett volna előbre nyomulni; de mivel Generál Lajtinánt L'Estocq az Orosz fő vezértől olly parantsolatot vett, hogy ő a' kórmánya alatt volt hadi néppel azon napon Heilsbergig, a' következett napon pedig Wormdittba marsirozzon; délután mindjárt oda indult.

A' 69-ik Fr. Bülletinben következő dolgok adattatnak elő: Finkensteintől Aprilis 4-ikén. Fr. Marsal Bessieres Marienwerderbe ment az ott lévő katonaságnak meg szemlélésére, és meg vizsgálására. Gen. Teulié, a' ki a' Kolbergi erősséget ekkorig szemén tartotta, magát mint igen szorgalmatos és alkalmas vezér úgy viselte. — Most Osztályos Gen. Loison kórmányozza az azon várat ostromló sereget. — Martzius 19-ik napján az Olasz Országi könnyű szerű gyalogságnak első regementje a' Seinowisántzokat meg támadta, elfoglalta, és az onnan ki tsapott ellenséget egy karabélyos és egy dragoños kompánia segítségével vissza verte. Ezenalkalmatossággal a' 19-ik linea regement stutzosai, az Altstadt mellett esett kis tsatában magokat meg különböztették, a' hol három ágyut és 200 embert vesztett el az ellenség. — Dántzig ostromoltatását, Marsal Lefebre kommandiroz-

za, az ártillériát pedig Generál Lariboissiere igazgattya.

A' Fr. Császárhoz küldött Marienwerderi Deputatusokat, úgymint Gr. Gröben, Báró Schleinitz és Gr. Dohna Urakat Finkensteinban bocsátotta maga eleibe, ezek igen gyászos színne festették le azt a' nagy inséget, mellyet a' jelenvaló háború az oda való lakosoknak okozott; mellyen nagyon meg illetődvén a' Császár, mind a' Marienwerderi, mind az Elbingi lakosokat a' rendkívül való hadi adó alól fel szabadította.

A' Baváriai második osztály sereg már Warsauba meg érkezett; a' Baváriai Korona örökös Hertzeg Pultuskba menvén, az első Osztály sereg kormányát által vette. — A' Bádeni örökös fő hertzeg Dántzigba utazott az ott lévő Bádeni katonaság kormányának által vételére. — A' Saxen-Weimári contingens sereg is a' Warte folyó víz mellé el jutott. — 14 naptól fogva egy puska szó sem halatott a' tábori külső őrálloknál. — Még most is fagyal van a' föld bé boritva, és noha a' nap melegségét már érezni lehet; de a' föld még lágyítására az nem elégséges; itten későn mutatja magát a' tavaszi idő.

Persiából és Török Országból gyakorta Kurirok érkeznek a' Fr. Armádia fő hadi szállására. — A' Fr. Császár soha sem vólt jobb egészségbe mint most, van olyan nap, mellyen 40 órán utat is téfzen lóháton; nem sokára a' leg jobb védelmező állapotba lesznek Prága, Sierok, Modlin, Thorn, és Marienburg. — N á p o l e o n Császár Marsal Kellermannnak azon foglalatosságával, mellynél fogva az ujj regementeket ki állította,

nagyon meg van elégedve; ezen regementektől egynéhány már a' nagy Ármadiához érkezett, és a' több regementekre fel is osztatott. — Hasonló meg elégedest mutatott Gen. Clarke mostani Berlini Gubernátor eránt is, a' ki azon hivatalját nagy okossággal és buzgósággal folytatja. — A' Szi-léziába lévő hadi seregeknek fő vezérjek, Csász. Hertzeg J e r o m o s nagy buzgóságot és bé látást mutat a' hadi dolgokba.

A' Svéciai Pomeraniába történt hadi dolgokról illy utól jegyzést adott ki a' Berlini Telegrafus: Mivel azon Fr. Osztály seregeknek egy része, melly a' Stralzundi erősséget zárva tartotta, másuvá volt rendeltetve: az oda való fő kormányzó az alkalmatossággal élni akarván, azon segítő seregeknek egy részével, melly nem régiben Svécia Országból hozzá küldetett, Aprilis 1-ső napján azon erősségből ki tsapott. Mivel azok helyett a' Frantzia regementek helyett, mellyek onnan a' nagy armádiához küldettek, ujjabbak nem érkezhettek; kénytelen volt Fr. Generál Grandjean a' nagyobb erőnek engedni, magát Stettin alá vonni, és annak falai alatt a' hozzá rendeltett segítő seregeket el várni. Ez a' hátrálás jó rendel, és minden ellenséges nyughatatlankodtatás nélkül ment végbe. A' várt segítő seregek azután nehány napokkal hozzája is jutottak, és az ő osztály seregével öszve is tsatoltattak. — Marsal Mortier is a' Kolberget szemén tartó seregektől egynéhány százat Stettin alá vezetett; más oldalról pedig Marsal Brunne számos hadi népével Rostok felé marsirozott.

Marsal Mortier Aprilis 16-ik napján, reg-

geli két órakor Bellinghen Pasewalk mellett, Ferdinandshofban és Ó - Cossenowban a' Svékusokat meg támadta, 's mindenütt hátrább verte. A' Fr. truppok velek együtt mentek bé Anklámba és egy néhány pillantatig velek való tsatázások után ; 400 embert 's 6 ágyút fogtak el a' Svékusok közül. — Az Oberster C a r d e l Osztály seregét a' többtől el metzették, Uckermünde felé üzték, és még most is nyomozzák. Ezen tsatazásban Svekus Generál Báró A r m f e l d e t egy kartáts meg sebesítette; a' Hollandiai hufzárok magokat megkülömböztettek, egy batteriát meg támadtak, egy ágyút elvettek. A' Fr. seregek előbbi magazinaikat mind vissza nyerték, és mivel az Anklámi hidnak el rontására a' Svékusoknk elég idejek nem vólt, a' Peene vizén is által mentek.

Azon Orosz hadi néppel, melly Pillauban hajókra szállítatván Dántzigba küldetett az oda való katona őrizet 30000 főre szaporodott, és minden féle munitzióval és eleséggel meg bővitetett. Az oda való katona őrizetnek 26-ik Martziusi kiütéséről a' Lengyel Generál S o k o l n i k i Adjutánsa következő tudósítást küldött egy hadi tiszt barátjának. Ide lett jövetelünktől fogva éjjel nappal foglalatosságban tart bennünket az ellenség, annyiban, hogy gyakorta ki üt a' várból. Tsak nem minden nap verekednünk kell a' Pruszusokkal és Kozákokkal. Mártzius 26-ik napjáig tsak imillyen amollyan vólt ez a' tsatazás, hanem akkor nagy erővel ki tsapván az ellenség a' Dántzigi erősségből, a' Generál G a r d a n n e seregének jobb szárnyát meg támadta, és a' midőn az ostromló sereg bal szárnyától mi segítségére

mentünk vólma, közönségessé lón a' tsata, mellyben elegendő alkalmatossága vólt a' Lengyel nemzeti seregeknek a' magok meg különböztettésekre; mi egy ágyút vettünk el az ellenségtől, és egy-néhány száz emberét ejtettünk fogságra. Nékem egy Fr. vadász tisztel együtt az a' szerentsénk vólt, hogy Prusszus fő Strázsamestert Gróf K r o k o w o t, a' ki a' Weichselmündében lévő Corrpust commandirozta, el fogtuk. A' mi osztály seregünk a' Marsal L e f e b r e szeme láttára tsatázta, kinek parantsolatjára G i e l g ü d Generálisunk, azokat, a' kik magokat meg különböztették, nevenként fel kellett irni, 's néki bé adni. A' mi lovas legényeink az ellenségnek háromszorta több lovasait vissza verték, és a' második gyalog regementünk a' nevezett Fr. Marsal tulajdon vezérlése alatt Zigenkendorfot az ellenségtől el vette.

N a g y B r i t a n n i a.

A' múlt Aprilisi Londoni közönséges újság levelek illyenképpen irják le a' Fels. Angliai Király, és ministerjei közt támadt bizodalmatlanságot: A' néhai F o x M i n i s t e r halála után öfzve állott ministérium az Irlandiai Katolikusok miatt, a' Király kegyelméből ki esett. Ez a' ministerium tartozó kötelessége, és meggyöződése szerént akarván velek bánni, a' Királyt és a' Felső Parlamentum fő Rendjeit, nevezetessen az Angliai fő Papságot annyira fel bolzontotta, hogy lehetetlen vólt annak tovább fenn állani, minnyájan bútsút vettek viselt hivataljoktól, és a' mint a' következés

meg mutatta, ismét a' néhai P i t h minister barát-
tyai ültek a' kórmányra. A' Londoni Publikumot
nagyon meg szomorította ez a' változás.

A' múlt p o s t a n a p o n, a z I r r l a n d i a i
K a t o l i k u - o k miatt támadt villongás-
ról való tanátskozásoknak folytatá-
sa. — Ki ki úgy gondolkezott, hogy minekután-
na a' ministerek az Irlandiai Katolikusoknak en-
gedtetendő jussokról és szabadtságokról való B i l l t
félre tették, és arra ajánlották volna magokat a'
Király előtt, hogy ők azon tárgyat többé a' Par-
lamentum gyűléseiben elő nem hozzák, ditsére-
tessen viselt hivataljokban tovább is meg ma-
radhatnak. Így gondolkozott vala a' Londoni
Publikum eleinte. De mivel a' Király a' minis-
tereknek tsupa szóval való ajánlasokkal meg nem
elegedvén, azt kívánta, hogy írásban kötelezzék
magokat, készebbek voltak hivataljoktól hűtsut
venni, mint magok meggyőzedések ellen magokat
írásaik által arra kötelezni. Arra való nézve kö-
vetkezendő változás lett a' ministeriumban Her-
tze g P o r t l a n d első ministerré, Lord E l d o n
fő Cancellariussá; Gr. C a m b d e n a' Titkos Ta-
náts előülőjévé; Grof W e s t m o r e l a n d a' tit-
kas petsét őrzőjévé; Lord H a w k e s b u r y a' bel-
ső dolgokra; C e n n i n g U r a' külső dolgokra ügye-
lő; Lord C a s t l e r e a g h hadi ministerré, Gróf
C h a t a m az Artilleria Directorává; Lord M u l-
g r a v e az Admirális, avagy tengeri dolgokra
ügyelő Tanats Előülőjévé; P e r c i v a l a' kints-
tár Cancellariusává; Lord B a t h u r s d a' pénzve-
res fő gondviselőjévé tétettek. Ezekből a' tizen-

egy ministerekből áll a' Kir. Kabinet, avagy a' ministeriális rész. — Ez így 6 esztendő el forgása alatt négyszer történt az Angliai ministerinmban változás, melly Európának közönséges dolgaival mindenkor öszve vólt szerkeztetve. Néhai Pith ministernek ministerség'ól 1801. esztendőben lett előszóri ki lépésekor is, az Irlandiai Katolikusoknak a' Test Acta alól való fel szabaditások tétetődött főbb ókul; de úgy lá tzik, hogy inkább a' Lünevillei bekeffég okozta azt.

(A' többi következik.)

E l e g y e s D o l g o k .

Egy Saxóniai Meteorologus azt igiri hazafiainak, hogy a' jövő nyár melegebb és bővebb aratás leszen mint vólt az el múlt két utolsó esztendőben. — A' Saxóniai egész Vál. Fejedelemségben, következésképen annak anya városában Drézdában is nem szabad vólt a' Katolikus Papoknak a' templomokon kívül papi öltözetjeikben közönséges helyeken meg jelenni. Most, minekutánna azon V. Fejedelemség, a' Nápoleon Császárral kötött bekességnék ereje szerént Királyságra emeltetett, annak egyik tikkelyében az is meg vólt határozva, hogy a' Saxóniai Katolikus lakosok a' Protestánsokkal egyenlő szabadsággal és jussokkal birjanak. E' szerént a' Katolikus Papok is kivételtvén azon kényszerítő parantsolat alól, most már mindenütt szabadon járhatnak papi öltözetjeikben.